

**Стратегічний
план розвитку
Ліцею № 21 ЛМР
на 2020-2024р.р.**

**Секретар
Директор ліцею**

**М. Крохмальна
В. Звезинська**

**Стратегічний план розвитку
Ліцею № 21 Львівської міської ради на 2020-2024р.р.**
Затверджено сесією ліцею від 24 вересня 2020року, протокол №1

Стратегія розвитку освітнього закладу

1. Обґрунтування концептуальної ідеї розвитку Ліцею

Освіта сьогодні перебуває під глибоким впливом змін у сучасному суспільстві. Так, протягом останніх десятиліть у багатьох країнах світу та в Україні відбувалася зміна суспільної парадигми – від технократичної до індустріальної, від індустріальної до інформаційної. На розвиток освіти вплинули суспільні інтеграційні процеси, такі напрями розвитку суспільства, як глобалізація, демократизація, створення єдиного інформаційного простору тощо. Ці зміни відбувалися такими темпами, що привели до потреби негайного перегляду та реформування освіти на всіх рівнях, оскільки існуючі системи не повністю відповідали сучасним запитам та потребували переорієнтації.

Орієнтуючись на сучасний ринок праці, освіта до пріоритетів сьогодення відносить уміння оперувати такими технологіями та знаннями, що мають задовільнити потреби інформаційного суспільства, підготують молодь до нових ролей у цьому суспільстві. Саме тому важливим сьогодні є не тільки вміння оперувати власними знаннями, а й бути готовим змінюватися та пристосовуватися до нових потреб ринку праці, оперувати та управляти інформацією, активно діяти, швидко приймати рішення, навчатись упродовж життя.

Які ж очікування стоять сьогодні перед українською школою? Завдання, що проголошені в стратегічному документі освіти – Національній доктрині розвитку освіти, спрямовані на перехід системи освіти на новий тип гуманістично-інноваційної освіти, її конкурентоспроможність у європейському та світовому освітньому просторі, формуванні покоління молоді, що буде захищеним на мобільному ринку праці, здатним робити особистісний духовно–світоглядний вибір, матиме необхідні знання, навички та компетентності для інтеграції в суспільство на різних рівнях, буде здатним до навчання впродовж життя. Такі позиції потребують від Ліцею особливих підходів до оновлення змісту освіти та застосування нових педагогічних підходів до навчання, упровадження інформаційних та комунікаційних технологій, які модернізують процеси в будь якій галузі суспільства. Освіта потребує збалансування всіх чинників.

Сучасна парадигма освіти орієнтує Ліцей на реалізацію особистісно орієнтованого навчання. Метою освітнього процесу є розвиток та виховання людини, здатної впливати на особистісну освітню траєкторію, здатну при цьому порівнювати її з національними та загальнолюдськими досягненнями.

Навчання й передавання знань має сенс тільки в незмінному середовищі. Сучасна людина живе в середовищі, яке безперервно змінюється.

Ми зіштовхнулися з абсолютно новою ситуацією в освіті, де метою освіти, якщо ми прагнемо вижити, стає сприяння умінню навчатися. Освічена людина - це то, яка навчилася вчитися, яка здатна адаптуватися й змінюватися, яка розуміє, що ніяке знання не надійне, що лише процес пошуку знань дає основу для впевненості. Опора на процес зміни, більш ніж на статичне знання, є єдиним, що має якийсь сенс як мета освіти в сучасному світі. І ініціювання такого учіння засновано на позиційних особливостях особистісних взаємин.

Треба перетворити навчальну класну групу з тих, кого навчають, на співтовариство тих, хто вчиться, тоді активність та ентузіазм кожного будуть майже неймовірними. Треба звільнити цікавість, дозволити особистостям просуватися вільно, у нових напрямках, продиктованих їхніми особистими інтересами; дати волю допитливості; створити підґрунтя для сумніву та дослідження; усвідомити, що знання перебуває з процесі зміни.

Для досягнення нових цілей освіти Ліцей обрав для себе стратегічну ідею – розвиток соціальної компетентності ліцеїстів, яка є основою універсальної, здатної до динамічного розвитку особистості. Для формування навичок соціальної компетентності необхідно, на

наш погляд, створити умови для розвитку основних трьох складових соціальної компетентності:

- інтелектуальної компетентності (уміння та навички, які формуються в учнів у процесі предметного розуміння, спонукають до появи високого рівня «особистісного знання» й використовуються для розв'язання нестандартних ситуацій);
- ситуативного самовизначення (уміння робити відповідальний вибір на підставі особистих якостей, здібностей та задатків);
- культури співвіднесення (системи діалогічного сприйняття ціннісних позицій, коли учень у змозі виділити та сформулювати особисту ціннісну позицію та порівняти її з позиціями інших і знайти оптимальне рішення.
Педагог повинен вступити в особливі взаємовідносини з учнем, які засновані на розумінні його головних інтересів, рівня розвитку та актуального стану.

2. Місія, мета і завдання розвитку Ліцею. Пріоритетні напрямки роботи ліцею. Основні механізми досягнення мети

Місія Ліцею

Ми хочемо побудувати Ліцей саморозвитку і самовдосконалення, Ліцей рівних можливостей для всіх; Ліцей, у якому навчаються поряд обдаровані діти та звичайні; Ліцей, який буде намагатися надати можливостей для розвитку кожній дитині та розвинути її так, щоб вона була успішною у житті. Тобто щоб дитина, навчаючись у Ліцеї, змогла набути всі життєві компетенції в тому обсязі, у якому вони їй потрібні для її успішного становлення. Життєва компетентність є цілісним утворенням, яке становить системну властивість усієї особистості, характеризує її здатність зберігати й розвивати себе, своє життя, успішно діяти в різних життєвих ситуаціях, вирішувати складні життєві проблеми. Причому однією з найважливіших компетенцій особистості є життєтворча компетенція, яка полягає в її здатності самостійно, свідомо й творчо проектувати і здійснювати власне життя.

Сучасний підхід до стратегії розвитку освіти наголошує, що якість освіти є найефективнішим засобом для задоволення освітніх потреб суспільства, сім'ї, дитини. Якість оцінюється моральними та ринковими категоріями, це не тільки якість кінцевих результатів, але й усіх процесів, які впливають на кінцевий результат. Тому управління Ліцеєм буде зосереджуватися на управлінні якістю освіти, а це співвідношення результатів роботи ліцею з метою, яку колектив ліцею поставив перед собою.

Наш час означений складним пошуком нового світорозуміння. Триває процес переоцінки цінностей, долання усталених стереотипів, які заважають по-новому подивитися на проблеми становлення людини як суб'єкта життєтворчості, спроможного виробити свій життєвий проект, відповідально ставитися до життя.

Саме виховання компетентної, відповідальної за своє життя людини і буде головним завданням нашого Ліцею..

Ми можемо виділити такі доміанти компетентнісного підходу до освіти у нашому Ліцеї:

1. Ліцей має бути простором життя учня – життєтворча спрямованість освітнього процесу;
2. Переорієнтація на самореалізацію особистості;
3. Діяльнісна спрямованість – знання є інструментом розв'язання життєвих та професійних завдань;
4. Самонавчання та самовиховання – особистість повинна не лише споживати готове знання, а бути здатною самостійно визначати, шукати й опрацьовувати інформацію;
5. Партнерство вчителів та учнів – учителі та учні несуть спільну відповідальність за життєві результати освітнього процесу;

6. Варіативність у реалізації освітніх цілей;

7. Індивідуалізація – Ліцей повинен враховувати й спиратися на особистісний потенціал учня. Розробка й упровадження індивідуальних життєвих траєкторій, індивідуальних програм розвитку та саморозвитку.

Компетентне ставлення особистості до життя означає потребу в самопізнанні, саморозумінні, самореалізації в різних видах творчої діяльності; усвідомлення, організацію свого психологічного часу, життєвого шляху, особистісного розвитку; проблемне бачення свого життя; осмислене розв'язання міжособистісних суперечностей; **здатність до критичного мислення**, сфер і меж поширення своєї життєвої активності; усвідомлену й адекватну оцінку результатів своєї життєдіяльності; високу культуру споживання; відповідальне ставлення до свого життя, здоров'я; культуру фізичного розвитку; філософське, етичне осмислення свого життя.

Освіта відіграє важливу роль у попередженні учня про прізви, небезпеки життя. У цьому плані вона набуває випереджувального й попереджувального характеру. Ліцей повинен допомогти дитині вижити в нестабільному суспільстві, виробити захисні механізми, навчити самостійно вирішувати життєві проблеми.

За умов трансформації українського суспільства особливої значущості набувають питання формування молоддю людиною нових життєвих стратегій, компетентності, конкурентоспроможності, посилення гнучкості та мобільності соціальної поведінки.

Входження молодого покоління у відкрите суспільство актуалізує роль життєвої компетентності вихованців.

Щоб знайти своє місце в житті, ефективно освоїти життєві й соціальні ролі, випускник Ліцею має володіти певними якостями, уміннями:

- бути гнучким, мобільним, конкурентоздатним, уміти інтегруватись у динамічне суспільство, презентувати себе на ринку праці;
- критично мислити;
- використовувати знання як інструмент для розв'язання життєвих проблем;
- генерувати нові ідеї, приймати нестандартні рішення й нести за них **відповідальність**;
- володіти комунікативною культурою, уміти працювати в команді;
- уміти запобігати будь-яким конфліктним ситуаціям та виходити з них у разі виникнення;
- цілеспрямовано використовувати свій потенціал як для самореалізації в професійному й особистісному плані, так і в інтересах суспільства, держави;
- уміти здобувати, аналізувати інформацію, отриману з різних джерел, застосовувати її для індивідуального розвитку й самовдосконалення;
- бережливо ставитися до свого здоров'я і здоров'я інших як найвищої цінності;
- бути здатним до вибору численних альтернатив, що пропонує сучасне життя.

Таким чином, **статус людини в суспільстві залежить від неї самої.**

Важливо, на наш погляд, зосередити зусилля на:

- виявленні умов ефективного формування в учнівській молоді життєвої компетентності;
- забезпеченні комфортних умов для інтелектуального розвитку учнів;
- задоволенні індивідуальних освітніх запитів учнів за допомогою варіативної складової навчального плану та апробації додаткових курсів за вибором учнів;
- визначенні ключових компетентностей для різних сфер життєдіяльності особистості;
- розробці моделей розвитку життєвої компетентності учнів;

- налагодженні системи гуманних стосунків і комунікацій між різними суб'єктами освітнього процесу і зовнішнього середовища;
- обґрунтуванні оптимальних технологій, що сприяють оволодінню компетентністю, розширюють можливості компетентнісного вибору особистістю життєвого шляху;
- обробці, апробації й упровадженні модульних програм розвитку життєвої компетентності;
- подальше проектування компетентнісно зорієнтованого освітнього простору, спрямованого на становлення особистості як суб'єкта життя;
- перебудові освітнього простору на діагностичній основі, апробації інструментарію для оцінки рівня досягнень з різних параметрів життєвої компетентності;
- апробації програмно – цільового, мотиваційного управління освітнім процесом;
- розвитку інтерактивних технологій, підвищенні інноваційної культури педагогічних кадрів.

Стратегічна мета розвитку Ліцею

Стратегічна мета розвитку ліцею полягає у створенні умов для отримання кожним учнем того рівня освіти, який відповідає його здібностям та індивідуальним особливостям; розвиток інтелектуальної, емоційної сфери дитини, формування його ціннісних орієнтирів, прищеплення навичок соціальної компетентності через включення кожного здобувача освіти в систему ранньої предметної орієнтації, професійного самовизначення, профільного навчання.

Для досягнення цієї мети необхідно розв'язати такі завдання:

1. Створити ефективну, постійно діючу систему безперервної освіти педагогів;
2. Створити механізм самопроекування ліцея своєї життєдіяльності;
3. Оптимізувати систему валеологічного та психологічного супроводу освітнього процесу у Ліцеї, створити умови для фізичного розвитку особистості, для пропаганди здорового способу життя;
4. Розробити ефективний механізм відповідності цілей та наступності між ступенями освіти: дошкільна та початкова, початкова та основна, основна та середня, середня та вища;
5. Створити комплекс умов духовно–творчого розвитку особистості кожного учня на основі вивчення духовних цінностей української культури;
6. Оптимізувати систему дидактичного та матеріально-технічного забезпечення освітнього процесу;
7. Продовжити роботу щодо диференціації освіти, створивши умови для формування індивідуальних освітніх маршрутів учнів ліцею в умовах допрофільної та профільної освіти;
8. Створити умови для встановлення міцних зв'язків між системою основної та додаткової освіти, намагаючись розробити нові освітні програми на інтегративній основі;
9. **Розробити систему активного включення сім'ї в процес самовизначення, самореалізації учнів;** (надзвичайно актуальне питання)
10. Сформувати орієнтацію учнів на духовний розвиток та самовдосконалення;
11. Сприяти розвитку особистості, яка самостійно навчається раціональних прийомів опанування знань, наукової інформації.

Стратегії діяльності:

1. Упровадження маркетингового управління з метою оптимізації відносин Ліцею з об'єктами зовнішнього середовища;

2. Оволодіння технологією моделювання різноманітних відносин у колективі Ліцею:
 - 2.1. Гуманізація міжособистісних стосунків педагогів та дітей як рушійної сили освітнього процесу;
 - 2.2. Оптимізація суб'єкт – суб'єктних відносин між педагогами;
 - 2.3. Підвищення ефективності суб'єкт – суб'єктної взаємодії педагогів і батьків;
 - 2.4. Поліпшення стосунків між учнями;
 - 2.5. Педагогічне керівництво самовихованням – специфічним типом внутрішніх взаємовідносин;
3. Реалізація системи безперервних базових та додаткових освітніх послуг з метою розвитку потенційних можливостей особистості;
4. Система роботи над творчим, моральним розвитком особистості та турботи про здоров'я учнів;
5. Модернізація моделі методичної служби для ефективної реалізації проекту – концепції розвитку Ліцею ;
6. Реалізація системи професійного самовизначення випускників Ліцею;
7. Створення портфоліо учня, учителя.

3. Структура організації освітнього процесу на трьох ступенях навчання

У проектуванні й реалізації стратегічних напрямків розвитку за ступенями освіти ми пропонуємо йти, у першу чергу, «від учня», тобто декларувати та втілювати на практиці ідеї, які відображають відношення здобувачів освіти до своєї особистої участі в освітньому процесі. Метою будь - якої освітньої системи є створення умов, які забезпечують досягнення учнем відповідного рівня освіти. Ми будемо це розуміти не тільки як оволодіння відповідними знаннями та вміннями, а і як формування стійких особистісних якостей учнів, необхідних їм в освітньому процесі та після випуску із Ліцею впродовж усього життя.

Початкова школа

Поряд із традиційними цілями освітнього процесу на цьому ступені навчання – формування базових знань, умінь та навичок – проголошується мета розвитку пізнавальної мотивації учня та розвитку його життєвих навичок.

Призначення початкової школи полягатиме в становленні життєвих навичок особистості учня. Освітній процес, який відбувається в 1-4-х класах, має два основні завдання:

- по-перше, це включення дитини до освітнього життя, її інтеграція до виховного простору Ліцею;
- по-друге, це розвиток життєвих навичок учня.

Реалізація першого завдання передбачає:

- надання допомоги педагогічно занедбаним дітям;
- заохочення до навчання дітей, які не виявляють зацікавленості в ньому.

Реалізація другого завдання полягає у формуванні життєвих навичок (різноманітного спектру простих умінь, без яких успішна й навіть нормальна життєдіяльність людини є неможливою).

Виходячи зі структури життєвої компетентності, ми пропонуємо таку структуру життєвих навичок :

1. Життєві навички, пов'язані з основами життєтворчої компетенції, – це навички набуття соціального досвіду, творчого самовираження, елементарного планування власної діяльності. Однак основними життєвими навичками, які потрібно сформулювати в цей період, є ціннісне ставлення дитини до власної життєдіяльності. Воно включає розуміння дитиною важливості своїх учинків, їх впливу на її життя;

2. Життєві навички, пов'язані з основами життєздатних компетенцій, – це навички здорового способу життя, безпеки життєдіяльності, організації корисного дозвілля та активного відпочинку;
3. Життєві навички, пов'язані з основами компетенції вчитися, – формування в учня здатності та готовності вчитися, бажання й уміння здійснювати учнівську діяльність;
4. Життєві навички, пов'язані з основами соціальної компетенції, – це навички, які формуються в процесі набуття життєвого досвіду, системи цінностей суспільства. Важливим є оволодіння навичками поведінки в соціальному середовищі, сприйняття та засвоєння соціальних норм, традицій, стандартів поведінки;
5. Життєві навички, пов'язані з основами комунікативної компетенції, – це навички, пов'язані зі здатностями обмінюватися з іншими людьми інформацією, установлювати та підтримувати дружні стосунки з іншими людьми, правильно розуміти їх емоційний стан;
6. Життєві навички, пов'язані з основами інформаційної компетенції, – це навички, які полягають у спроможності дитини приймати та передавати інформацію;
7. Життєві навички, пов'язані з основами трудової компетенції, – це навички роботи ручними знаряддями праці, навички безпечної роботи з інструментами та формування шанобливого, ціннісного ставлення до праці інших людей.

Основне завдання початкової школи – створити умови, які допоможуть дитині, яка починає свій освітній шлях, повірити в те, що навчання може й повинно бути для неї успішним, цікавим та привабливим. Виконання цього завдання стане можливим тільки тоді, коли вдасться *сформувати позитивне, радісне відношення дитини до:*

- Освітнього закладу в цілому (оформлення, комфорт, організація навчального, ігрового та побутового простору);
- приміщення свого класу (унікальна, комфортна естетика й стиль);
- працюючих у Ліцеї дорослих (професійно-особистісні якості, стиль поведінки, спілкування та зовнішній вигляд);
- однокласників та інших учнів початкової школи (безконфліктність взаємовідносин, розвиток шкільного та позашкільного спілкування та дружніх зв'язків);
- змісту навчальної діяльності (доступність, розвиваючий характер, глибина в поєднанні з яскравим представленням матеріалу, різноманітність);
- власних результатів освітньої та позашкільної діяльності, які дає Ліцей (різнобічність системи оцінки знань, орієнтація на успіх, розвиток позитивної самооцінки, допомога в пошуку радісних почуттів від самого перебування в закладі та процесу навчання в ній).

Виконати ці завдання можна, якщо в освітньому процесі є :

- опора на властиву дитині цікавість та розвиток її засобами пізнавальної діяльності;
- використання гри як одного з найбільш привабливих для молодшого школяра виду Діяльності в освітньому процесі та заняттях за межами закладу;
- спілкування з друзями – однокласниками, цікавими педагогами-дорослими, старшокласниками-асистентами вчителів;
- успішна взаємодія вчителів з батьками;
- рання діагностика й профілактика навчальних та поведінкових відхилень у молодших учнів ;
- виявлення та індивідуальний супровід обдарованих дітей;
- створення в душі дитини образу «затишної та доброї школи»;
- зниження й компенсація освітніх труднощів і стресів.

На першому ступені пропонуються такі освітні програми: поєднання традиційного навчання з інноваційними підходами до нього, надання додаткових освітніх послуг за бажанням батьків на комерційній основі. Наявність різних систем навчання пов'язано з особливостями розвитку молодших школярів: класична система забезпечує по закінченні початкової школи достатню навчальну базу дітям, а інші на основі бажання та можливостей самої дитини, педагогів, батьків. Система додаткової освіти буде складатися з роботи предметних гуртків, дослідницької діяльності (проекти) та вивчення додаткових курсів.

5 – 9 класи

Навчання в 5 – 9 класах ліцею має власні завдання щодо розвитку життєвої компетентності учня.

По-перше, це консолідація розвинених життєвих навичок. По-друге, це розвиток функціональної грамотності учня шляхом формування функціональних компетенцій та пов'язаних з ними здатностей:

- здатність працювати з текстами;
- графічна грамотність;
- здатність до конструктивного спілкування;
- рефлексивність, культура мислення;
- трудові навички, елементарна технологічна грамотність;
- здатність до самопізнання, самовиховання.

Рання предметна орієнтація

Метою цього етапу є формування бази для вибору напрямку подальшої спеціалізації освіти та рівня вивчення окремих предметів. Це обумовлено тим, що кожна людина в житті досягає значних вершин тільки в окремій сфері, пов'язаній з вивченням означеної кількості предметів. І дитина в цьому віці вже здатна визначитися з тим чи іншим переліком напрямів свого майбутнього професійного розвитку й у подальшому свого професійного становлення.

Наше завдання – допомогти дитині визначитися за напрямками, дати їй змогу себе випробувати в різних сферах (гуманітарній, суспільно-гуманітарній, природничо-технологічній, технічній, природничій та ін.), запропонувати ці сфери, навчити в них розумітися. При цьому учням буде запропоновано три рівня (на їх вибір) вивчення кожного навчального предмету: загальнокультурний, загальноосвітній та профільний. Тим самим ми зможемо підвищити внутрішню мотивацію до навчання кожної дитини.

На перший план ставиться завдання формування цінностей у структурі особистості дитини, зокрема значущості загальної культури та інтелектуального розвитку для самореалізації в соціумі. Для розв'язання цього завдання важливим є розвиток предметного розуміння учнів, яке в подальшому дозволить кожній дитині знайти ту предметну сферу, у якій вона може найбільш яскраво проявитися і яка відповідає її індивідуальним якостям, характеристикам, схильностям та задаткам.

На цьому ступені вводяться в систему додаткової освіти предмети розвиваючого циклу, а також починає працювати система предметних та педагогічних майстерень для поглиблення знань з того чи іншого предмету, причому, чим старшою стає дитина, тим більше видів діяльності вона може засвоїти за своїм вибором і більш чітко накреслюються зв'язки розвиваючих предметів з дисциплінами подальшої спеціалізації.

Особливістю організації освітнього процесу на цьому етапі розвитку дитини є надання їй можливості протягом навчального року змінити перелік розвиваючих спецкурсів, переходу з однієї предметної майстерні до іншої, що ставить учня в ситуацію вибору, розвиваючи в нього здібності до самовизначення, до прийняття відповідальних рішень. Передбачається, що учні при переході до восьмого класу вже будуть мати досвід роботи в умовах вибору, тобто в них на первинному рівні вже сформується навички самовизначення, вони зможуть обґрунтувати своє відношення до різних предметних сфер, зробити свідомий вибір

подальшого профілю навчання або продовжити навчання в класі з універсальними підходами до організації освітнього процесу..

Продовжуючи цілі початкових класів, основним завданням середніх класів є створення таких умов, які дозволять допомогти учню засвоїти «технології успіху та досягнень», при цьому зберігаючи загальну емоційно-позитивну орієнтацію на освіту.. Крім того, реалізація даного стратегічного напрямку буде сприяти розвитку в здобувачів освіти комплексної освітньої мотивації, тобто мотивації, основаної не тільки на традиційних мотивах обов'язку, але й мотивах корисності (прагматичні) та мотивах задоволення (отримання радісних емоцій та можливості самореалізації в процесі освітньої діяльності). У подальшому, на старшому ступені навчання, отримані учнями 5 – 7 класів під час навчання навички ефективної навчальної діяльності дозволять їм успішно засвоювати зміст будь-якого профілю навчання та усвідомлено проектувати свої майбутні професійні й освітні орієнтири.

Умови, які забезпечать успішне виконання даного завдання, такі:

- усвідомлення та прийняття освітніх цілей учнями. Передбачається цілеспрямоване включення учня в процес планування цілей і постановки навчальних завдань. Для цього треба змінити саму мову, якою сьогодні формулюються дидактичні та загально-педагогічні цілі, зробити її доступною для учнів і батьків;
- розвиток в учнів системи цінностей у сфері освітньої діяльності. Розвиток цієї системи стає можливим, якщо спиратися на такі категорії, як престижність високих освітніх результатів та особистих досягнень, орієнтація на пізнання як безумовну цінність для сучасної культурної людини, яка хоче досягти більшого;
- засвоєння учнями ефективних «технологій успіху та досягнень». Цілеспрямоване навчання учням таких умінь і навичок, як оперування методами та прийомами засвоєння нового, орієнтація в широкому інформаційному просторі, аналіз особистих навчальних труднощів, проектування ресурсів для їх подолання та профілактики;
- розвиток в учнів навичок освітньої рефлексії та потреби в ній, навчання їх методів самооцінки й самоконтролю;
- розширення спектру видів освітньої діяльності. Широке використання завдань дослідницького, проблемного, розвиваючого, творчого характеру в освітньому процесі на уроці та самостійній позаурочній діяльності буде сприяти розвитку загальної освітньої культури учня;
- орієнтація учнів на ініціативний пошук індивідуальних та колективних форм участі в пізнавальній та загально-розвиваючій діяльності. Організація предметних тижнів, навчальних конференцій, ведення спецкурсів та семінарів з розвитку загально – освітніх навичок будуть сприяти тому, що кожен учень зможе взяти участь у створенні своєї особистої освітньої траєкторії.

Побудована таким чином освітня програма повинна привести до того, що:

- кожен учень ліцею зможе задовольнити свої освітні потреби та реалізувати виявлені в початковій школі здібності як самостійно, так і в процесі співпраці з педагогами;
- у ліцеї буде створено комфортний, особистісно орієнтований простір, побудований на спільних для вчителів та учнів цінностях та пріоритетах.

8–9 класи

Профільне самовизначення

Метою цього етапу є рання спеціалізація за обраним напрямком навчання та створення класів допрофільної підготовки (за гуманітарним або технологічним напрямком) або продовження процесу самовизначення в різних предметних сферах в умовах навчання в загальноосвітніх класах. Головним напрямком роботи з учнями стає формування первинної профільної орієнтації, удосконалення навичок самостійної інтелектуальної діяльності, початок становлення світоглядної позиції особистості. На рівні 8 – 9 класів учні на базі циклу предметів мають можливість формувати свою індивідуальну освітню стратегію в системі різнорівневого викладання даних курсів .

На даному етапі організації освітнього процесу особливо важливе значення надається роботі предметних та проектних майстерень, бо досвід учнів, який вони зможуть набути в проектній діяльності, дозволяє вести навчання на високому рівні самостійності, використовуючи предметні майстерні для включення учнів не тільки в процес пізнавальної діяльності, але й у процеси пошукової, дослідницької, проектної роботи з навчальним матеріалом, поєднуючи таким чином класно-урочну систему з діяльністю предметних майстерень.

Призначення основної школи – розвиток функціональної грамотності учня, функціональних компетенцій, створення умов успішної життєдіяльності в суспільстві.

Старша школа (10 – 12 класи)

Профільне навчання

До моменту закінчення ліцею старшокласник має підійти психологічно готовим до вступу в доросле життя. Це зумовлює наявність потреб та здібностей, які допоможуть учням реалізуватися в житті.

Метою педагогічного процесу на даному етапі є завершення середньої освіти на базі профільного навчання з наданням можливості побудови індивідуальної освітньої та професійної стратегії учня на основі його ціннісної позиції.

Головним методологічним принципом побудови навчання на цьому ступені є системний підхід до формування й розвитку предметної (змістовної) та професійної (практичної, дослідницької, проектної) сфер діяльності учня через розвиток міжпредметних зв'язків та загальних принципів побудови наукового знання. Це буде спонукати до формування професійного самовизначення кожної дитини.

Пропонується запрошення до викладання спеціалістів різних профілів, використання такі форми викладання, як лекція, семінар, практикум, лабораторні заняття. Предметні майстерні в більшості своїй стають дослідницькими, де старшокласники займаються дослідницькою діяльністю, оволодівають навичками захисту проектів, основами самопрезентації.

Ідея усвідомленого й компетентного вибору учнем варіанту допрофільної підготовки та профільного навчання важлива з таких причин:

- ми виходимо з того, що одним з найважливіших результатів освіти повинна стати спроможність і готовність учня до прийняття відповідальних життєвоважливих рішень;
- ми впевнені, що забезпечити успішність наших випускників у житті й професії зможемо, навчивши їх активної взаємодії з іншими, толерантності, здібності вести діалог;
- ми вважаємо, що сучасна школа повинна навчити учня об'єктивно оцінювати себе в поєднанні з постійним пошуком можливої самореалізації.

Концепція допрофільної та профільної підготовки будується за логікою компетентнісного підходу, як одного з головних напрямків модернізації сучасної шкільної освіти. Компетентність, тобто готовність і спроможність людини вирішувати життєво-важливі завдання, може відтворюватися на трьох рівнях: ключовому, базовому та

професійному. Саме старша школа може мати відтворення на всіх трьох рівнях, і саме старша школа відповідає за другий рівень, тобто за те, що вже достатньо доросла людина має достатні підстави (інтелектуальні, психологічні, моральні) для того, щоб розв'язати проблеми, які з'являються в процесі життєвого самовизначення. Базова компетентність, у свою чергу, складається з трьох аспектів: комунікативного (уміння розв'язувати завдання у сфері комунікацій), інформаційно-технологічного (уміння розв'язувати завдання, пов'язані з отриманням, перетворенням інформації), соціально-правового (уміння розв'язувати будь-які завдання у сфері соціально-правових норм).

Тому призначення старшої школи – оформлення життєвого проекту особистості, становлення індивідуально-особистісної технології життєтворчості, орієнтація учня на життєву самовизначеність, майбутню професію, трудову діяльність. Саме старша школа відповідає за досягнення учнем рівня професійної компетентності, саме старша школа повинна підготувати учня до життєвого самовизначення. У зв'язку з цим головним стає питання не про кількість профілів навчання та не про їх формальне змістовне наповнення, а про те, яким чином той чи інший профіль забезпечує досягнення учнем необхідного рівня базової компетентності та сприяє здійсненню ним успішного вибору подальшого освітнього та професійного шляху.

Таким чином, **основним напрямком розвитку Ліцею стане реалізація компетентнісного підходу в освітній взаємодії.** Тобто це така практика, при якій відбувається засвоєння кожним учнем комплексу знань, умінь та навичок, який дозволяє учневі розв'язувати життєво значущі завдання як у процесі навчання у ліцеї, так і в подальшому житті.

Основними умовами успішного досягнення базової компетентності учнями ліцею ми вважаємо:

- підвищення ефективності уроку як основної можливості діалогу учня та вчителя;
- розвиток системи позаурочних форм освітньої діяльності, зорієнтованих на пошуковий, дослідницький, проблемний характер засвоєння змісту освіти;
- реалізацію комплексу форм позашкільної діяльності, які дозволяють забезпечити процес активної соціалізації здобувачів освіти протягом усього освітнього маршруту профільної школи;
- орієнтацію педагогів на особисті досягнення учнів в освітній взаємодії;
- забезпечення принципів відкритості й комфортності освіти в усіх її аспектах;
- комплексний супровід педагогами, психологами та іншими спеціалістами освітнього та професійного вибору школярів.

Інтеграція в європейську спільноту

- визначення нових стратегічних напрямів процесу оволодіння іноземними мовами з метою розвитку партнерства з закладами Польщі та англомовних держав;
- залучення до викладання іноземних мов у Ліцеї носіїв мови з держав, мова яких вивчається;
- участь здобувачів освіти у міжнародних навчальних проектах;

Перспективна мережа

1А	1Б	2А	2Б	3А	3Б	4А	4Б	5А	5Б	6А	6Б	7А	7Б	8А	8Б	9А	9Б	10А	11А
30	30	29	28	31	28	30	30	29	28	29	20	28	28	28	28	28	28	28	28

Перспективна кількість учнів 600 і більше

Всього кількість класів – 20

Середня наповнюваність – 28 і більше

Кількість груп з англ. мови - 40

Кількість груп з нім. мови - 24

Очікувані результати ефективної діяльності Ліцею

1. Якісний рівень знань учнів
2. Позитивний імідж закладу
3. Впроваджена система компетентісно орієнтованого навчання.
4. В учнів сформовані ключові життєві компетентності
5. Підвищена адаптивна спроможність учнів. Суб'єкти навчання володіють технологіями життєтворчості.

Основними результатами діяльності навчального закладу є:

- реалізація місії ліцею, згідно концептуальних положень програми розвитку ліцею, мети, завдань, положень статуту закладу.
- створення дієвої системи співробітництва освітян з іншими соціальними сферами міста, громадськістю, представниками академічних інституцій, різними професійними асоціаціями;
- створення умов функціонування та розвитку освітнього середовища в місті з урахуванням соціально-економічного, культурного потенціалу міста, суспільних викликів і потреб суспільства у постійно зростаючій якості освіти;
- запровадження механізмів освітнього маркетингу для забезпечення рівного доступу до якісної освіти та умов творчої реалізації школярів;
- підвищення якості психолого-педагогічного та медичного супроводу фізичного, психічного та духовного здоров'я дітей;
- створення єдиної виховної системи на засадах цінностей українського народу;
- оптимізація співпраці з мережею початкової професійної освіти відповідно до потреб ринку праці;
- забезпечення зростання якості освіти усіх рівнів освітнього процесу;
- забезпечення комплексної інформатизації освітнього процесу, та використання новітніх інформаційних технологій освітньої практики;
- оновлення (розширення) матеріально-технічної бази закладу;
- забезпечення відкритості функціонування системи освіти .

Фінансово- господарська діяльність.

Матеріально-технічна база Ліцею

1. Заміна вікон (при наявності коштів)
2. Реставрація (капітальний ремонт) актові зали (при наявності коштів)
3. Реставрація (капітальний ремонт) входу (арки) до ліцею.
4. Реставрація їдальні закладу.
5. Покращення технічного оснащення харчоблоку.
6. Створення сучасних кабінетів фізики, хімії, трудового навчання.
7. Покращення стану технічного устаткування .
8. Створення конференц залу
9. Створення радіорубки у закладі.